

ישראל דנוך שוחרר מין הכלא ומחלונן:

ל ישראל דנוך יושב בפתח הגלריה שלו בכרם התימנים שבתל-אביב. אנשי הי שכונה מכירים אותו היטב ומברכים אותו בכניסתו, ברוך מתיר אסורים. משהו אף שלח לו זר ורדים ענקי לרגל שיחרורו מבית-הסוהר, אחרי שריצה 18 חודשי מאסר בפרשת הרצח הכפול.

ישראל גילה את זקנו, והסיר מראשו את הכיפה שאותה חבש מאז מישפטו.

דנוך מסביר: "הורדתי את הזקן ואת הכיפה מפני שהדמות שאני רואה בכל בוקר במראה מזכירה לי את בית-הסוהר. אני משוחרר כבר חמישה ימים, ועדיין לא הסתגלתי לחופש."

על יחסיו עם הדת מספר ישראל דנוך: "בבית-הסוהר השתתפתי בחוג דתי בשם תורת ישראל, ששייך לשיבת אור שחח. הישיבה הזאת מימנה את החוג בכספה, וההשתתפות בחוג נתנה לי עידוד. רציתי לחזור בתשובה כי אני קרוב לדת ומאמין באלוהים. אבל לעבור בבת אחת לדרך חיים כל-יך קיצונית זה קצת קשה. יש לי אשה, ילדים ונכדים, ויש לי עוד הרבה דברים לגמור. אולי באחד הימים אחזור בתשובה ואקדיש את החיים שלי לדת."

פיסול

במעשיהו

דנוך סיפר שהוא נמצא עדיין תחת הי הלם של המישפט והמאסר. "הסיטוט של החודשים הראשונים בכלא רמלה עדיין רודף אותי", הוא אומר.

בשבוע שעבר ישראל דנוך היה עדיין מגודל זקן, בעת הארכת מעצרו של גיטו, רחמים (גומדי") אהרוני, יומיים אחרי שהשתחרר מהכלא. לידו בתמונה: אוסי אהרוני וחברתה סימה.

כעבוד יום התגלח ישראל דנוך, כאן הוא בביתו עם חנוכיה מעניינת אשר אותה פיסל בעת מאסרו בכלא. החנוכיה זכתה בפרס ראשון, והפסל ישראל דנוך זכה בחופשה מבית-הכלא.

למרות שלשאר האסירים הותר הדבר. לישראל דנוך, בעל הגוף, המתנשא לגובה של 1.90 מטרים, היתה בבית-המעצר מיטה צרה שנמצאה ליד הקיר. הוא התלונן ללא הרף שהאור הדלוק מפריע לו לישון, והמיטה צרה מדי וקצרה מדי. על כך היה משיב לו רוני ניצן: "זה מה שיש". הארור חות גיתנו לו בחדר, ובמשך שיבעה חודשי שים לא יכול היה דנוך ליצור קשר עם אסירים אחרים, מלבד שכנו לתא.

אחרי שניתן גזר-הדין במישפט, הורידו את טוביה אושרי לקומת המרתף, ואילו דנוך ויצחק אהרוני, אחיו של רחמים (גומדי") אהרוני, שוכנו בחדר משותף באגף המכונה מיון, שם היו התנאים גרועים במיוחד. לדברי דנוך, החדר היה קטן מאוד, ולא היתה שום מחיצה בינו ובין בית-השימוש. "תנאים בלתי אנושיים ממש" טוען דנוך. על כל תלונה, הוא מספר, היתה לניצן תשובה אחידה: "איך לי סמכות ואני רק ממלא הוראות".

עכשיו השתנו שם התנאים. האסירים רשאים לקנות עיתונים על חשבונם, ואפילו לטלפן פעם בשבוע, במשך המש דקות, אל מחוץ לכלא. כאשר לכל אסיר מוקצבים חמישה אסימונים.

יותר מאוחר הועבר דנוך לכלא מעשיהו, שם שהה במשך 11 חודשים. כאן ניתנה לו ההודמנות לעסוק בתחביב חדש-ישן שלו: פיסול.

דנוך עבד בין כותלי הכלא בבניין ובר שיפוצים ועסק בפיסול בשעות הפנאי. הוא עבד בעזרת כלים פרימיטיביים, כמו פיסות ברזל ופיסות זכוכית שמצא. וגילף בעץ ובאבן. כאשר נערכה בחנוכה תחרות בכלא, זכה ישראל דנוך בפרס הראשון, כמי שעיצב את החנוכיה היפה ביותר. הפרס היה חופשה בת 48 שעות.

רוצה

לנוח

עכשיו יושב דנוך בביתו שבחוף שרתון, מוקף פסלים מעשה ידיו, כאשר יהיו לו די פסלים, הוא מבטיח, יערוך תערוכה.

את גיטו, רחמים (גומדי") אהרוני, ראה דנוך לראשונה ביום השישי שעבר, בבית

עשו מני מיפלת!"

המישפט. אחרי שהוסגר לישראל מאיטליה, דנוך משוכנע שאם יהיה מישפט צדק, כדבריו, יזכה אהרוני. הוא שב ומאשים את עדה-המדינה רמי ערוסי. דנוך מספר שוב ושוב כיצד הגיע אליו ערוסי אחרי הרצח ואמר לו: "היצלתי את חייהם, כשהוא מתכוון לטוביה אושרי ולגומדי. דנוך מקווה שלערוסי יהיו נקיפות מצפון, והוא יעיד במישפטו של רחמים אהרוני בצורה שונה מו שהעיד בה במישפטו של אושרי.

דנוך תוהה, מדוע מעכב בית-המישפט העליון את העירעור שהגיש בעיקבות הרשתתו בבית-המישפט המחוזי. "למה הם מחכים?" הוא שואל, "שגם רחמים יישפט, ואז יחליטו מה לעשות? זה בכלל לא קשור. אני עירערתי על גזר-הדין מייד אחרי המישפט שלי, ועכשיו, כשכבר השרתתי מהכלא, עוד אין לי תשובה."

דנוך ישב בכלא במשך 18 חודשים, אחרי שנדחתה בקשתו לניכוי שליש מתקופת המאסר. נציג המישטרה טען שהוא מסוכן לציבור.

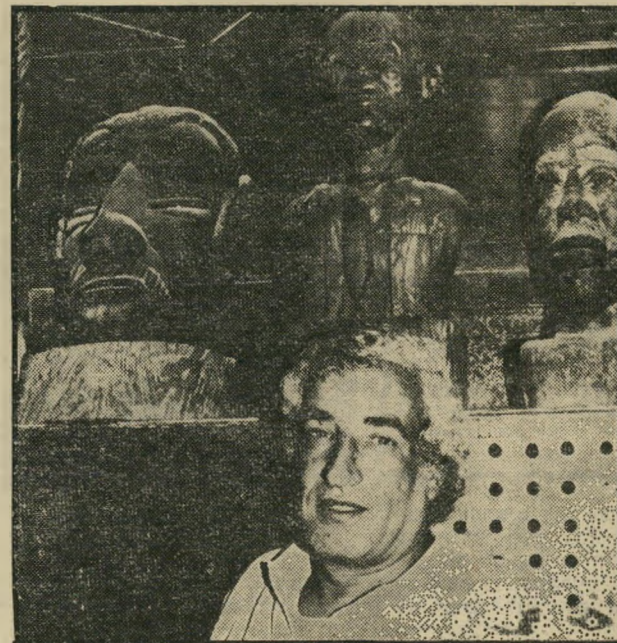
דנוך אומר: "יצאתי מהכלא לפני כמה ימים, ואני מנסה לשקם את עצמי. אני בן-אדם כמו כל אחד אחר. עבדתי 25 שנים בתור פקח בעיריית תל-אביב, ובתור איש-ביטחון. עכשיו אני מתכוון לעסוק בפיסול. אני אוהב את זה.

"המישטרה והעיתונים עשו ממני מיפ-לצת. כשהם, השוטרים, באים אלי הביתה, הם באים עם נשק דרוך ומפחידים את הילדים. אני מקווה שהם יפסיקו עם זה. אני כבר רייף ואני רוצה לנוח מכל הי עניינים האלה".

בית-המעצר. דנוך מספר כי הוא הורה להשאיר אור דלוק בתאים ביום ובלילה. השמירה היתה קפדנית מאוד, וניצן לא התיר לדנוך ולחבריו לראות טלוויזיה.

טוביה אושרי, אבנר מעודד, שגם הוא הורשע בפרשת הרצח הכפול. בתא אחר שבפרוודור שכן טוביה אושרי, באותה תקופה היה רוני ניצן מפקד

הוא היה סגור בתא קטן במשך שיבעה חודשים, ללא כל תעסוקה, פרט לשעה אחת ביום, כאשר הורשה לטייל בחצר סגורה. שכנו לתא היה בן-אחותו של

גומדי בבית-המישפט אהרוני מודאג נראה לו את צעדיה. **דנוך בכרם** התימנים בגלריה שלו, כשמאחוריו שלושה פסלים שגילף בתקופת מאסרו. הגלריה שלו נמצאת מול המיסעדה ציון. **המישטרה** מסבירה לו את צעדיה.